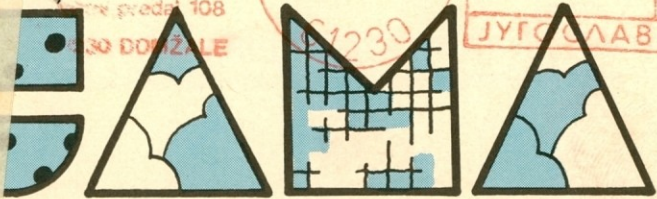

TOSAMA

KNJIŽNICA DOMŽALE
61230 DOMŽALE
Ljubljanska 58
GLASILO DELAVCEV TOSAME

predel 108
DOMŽALE

ŠT. 6 · JUNIJ 1990 · LETO XXV · Izhaja od oktobra 1965

KNJIŽNICA
DOMŽALE

V proizvodnji so vse pogostejše premestitve

V času, ki ga doživljamo, smo pogosto presenečeni nad velikimi spremembami, ki so nam postale že skoraj vsakdanja stvar. Zgodí se, da se ne obregnejo vanje ali o njih le poredko poglobljeno razmišljamo. Dogodke izven tovarniške ograje spremljamo le bolj ali manj neprizadeto in bolj ali manj kritično.

Dnevno slišimo ali beremo o tem ali drugem podjetju, ki mu grozi stečaj, pa na drugi strani, kako še vedno uspešno krmarijo po razburkanih vodah bančne ustanove, pa spet, kako kruta je sedanost za prenekaterga delavca v občinski, republiški ali kar državni upravi, ki mu jutrišnji dan ne napoveduje delovnega mesta.

Tudi Tosama živi v sedanjem času in pogosto ne more neprizadeto opazovati hitrih sprememb, ki smo jim priča. Ker pa Tosame ne bi bilo, če z njo in iz nje ne bi živelo nekaj nad 1000 delavcev, spremembe občutimo prav mi, nekateri bolj nekateri manj. Zelo malo pa je takih, ki jim sedanji čas prinaša večje ugodnosti.

V zadnjem času, predvsem v aprilu in maju, pa tudi juniju je prišlo do premestitev delavcev iz oddelkov mikalnice in proizvodnje medicinskih sredstev, pa v juniju iz otroške konfekcije v oddelek sanitetne konfekcije.

Vsi tisti, ki jih je premestitev doletela, bilo pa jih nekaj nad 40, so verjetno s tesnobo v srcu prvi dan prestopili prag sanitetne konfekcije.

Vsak naslednji dan, ko so neznano delo spoznavali, je bil verjetno lažji.

Prenekateri so ob tem spoznali, da je tudi v tem oddelku potrebno pridno poprijeti za delo, če želiš doseči postavljeno normo in da tudi delovno okolje ni tako tuje in nemogoče, kot na prvi pogled izgleda. Premestitev delavcev so posledica prilagajanja proizvodnje zahtevam tržišča, pa tudi povečana bolniška odsotnost v sanitetni konfekciji je vzrok za take ukrepe. Znatni vpliv na prodajo naših izdelkov ima tudi bojkot SR Srbije in uvoz izdelkov ter splošna nelikvidnost podjetja in trgovine.

Navedena dejstva se odražajo v operativnem planiranju, ki kaže, da znatno odstopamo od postavljenega letnega plana. Tako imamo za junij operativni plan postavljen le v višini 82% na letni plan.

Posamezni oddelki imajo v tem mesecu sledeče indekse:

Oddelek	Indeks op. plana/l. plan
tkalnica ovojev	91 %
sanitetna konfekcija	102 %
otroška konfekcija	80 %
mikalnica	54 %
PMS	77 %
Proiz. izd. os. higijene	109 %

Iz gornje preglednice nam je lahko torej jasno, da smo navedene ukrepe izpeljati in da si lahko le želimo, da bo v naslednjih mesecih bolje. Pri tem pa ne moremo mimo dejstva, da bomo morali nekaj ukreniti tudi na prodajnem področju saj samo zmanjševanje proizvodnje v posameznih oddelkih ne prispeva k boljšemu poslovnemu uspehu podjetja.

Iz navedenega lahko zaključimo, da bo kljub morebitnemu občutnemu preobratu pri prodaji naših izdelkov še naprej nujno potrebno občasno premeščati posameznike in na ta način v čim večji meri izpolniti naloge, pa čeprav včasih tudi na račun slabše produktivnosti in morebiti tudi osebnih prizadetosti posameznika.

Jože Podpeskar dipl. ing. l.r.

Postavitev prodajalne s parkirnim prostorom

S prostorskim planom občine Domžale so za TOSAMO jasno in hkrati skopo določene meje industrijske cone. V glavnem so sedanje meje brez pomembnih popravkov osvojene in potrjene, sprememba je le v tem, da se Tosamina industrijska cona delno razširi za velikost parcele preko glavne ceste in seveda že prej določeno parcelo ob skladišču izdelkov. Za pridobitev lastništva navedenih dveh parcel pa še ni možno določiti terminov. S sprejetjem prostorskega plana občine Domžale so meje med industrijsko in kmetijsko cono sprejete.

Zaradi nekaterih perečih prostorskih problemov na severovzhodnem tovarniškem območju, kjer je vhod v tovarno, parkirišče, skladišče izdelkov in poslovni prostori, smo pristopili k izdelavi ureditvenega načrta za ta del tovarniškega območja.

Ocenjujemo, da bo postopek pridobitve zazidalnih površin, ki so trenutno v privatni lasti, sodijo pa v inustrijsko območje, dolgotrajen. Zelo pereči prostorski problemi v TOSAMI pa narekujejo rešitve takoj. Tako smo prisiljeni, da rešujemo nekatere zadeve fazno ali pa z začasnimi rešitvami. V pripravi je študija o rešitvi prostorskih problemov skladiščenja izdelkov in upamo, da bomo pripravili sprejemljivo rešitev v okviru razpoložljivega prostora. Problem parkirnega prostora rešujemo le začasno. Z ods-

tranitvijo lesene dotrajane lope, ki je včasih služila skladiščenju, bomo pridobili cca 50 parkirnih mest, kar bo delno ublažilo sedanjo stisko. Z ureditvenim načrtom bo problem parkirišča idejno rešen za daljše obdobje. Poleg pridobitve novih parkirnih mest se ureja tudi okolica na tem območju, vzdrževalna dela se vršijo na severni fasadi skladišča izdelkov. V kotu med gasilskim (začasnim) domom se bo postavila (začasna) manjša garaža za osebne avtomobile.

Kot sem povdaril, da se za to tovarniško območje pripravlja ureditveni načrt, zato tu ni perspektivno postavljati kakršnekoli trajne objekte, ker bo to območje funkcijsko razdeljeno in razvidno iz ureditvenega načrta (o tem kdaj drugič).

Nekoliko na hitro smo se odločili, da postavimo industrijsko prodajalno na območju razširitve za vratarnico. Odločili smo se, da postavimo montažni objekt, ki ga je možno tudi prestaviti ali odstraniti.

Trgovina bo postavljena na opaznem mestu za vratarnico, vhod v trgovino bo s ceste za vratarnico, ki vodi preko polja v DOB.

Dovoz izdelkov v trgovino bo z zapadne strani objekta to je po tovarniškem dvorišču. Prodajalna bo predvidoma v velikosti 71 m² neto površine, kjer bo prostor za manjše skladišče, prostor za prodajo in sanitarije. Ob vzhodni strani pa bo predvidoma pokrit prostor z izložbo in vhodnim vetrolovom.

V obravnavi je organizacija oziroma način prodaje izdelkov v trgovini. Določiti je potrebno način prodaje in izbrati med samopostrežnim ali klasičnim in nadalje, ali se bo vršila le prodaja izdelkov iz našega programa, ali tudi izdelki iz podobnih programov.

Vse aktivnosti za nakup in postavitve prodajalne so v teku. Podpisana je pogodba za pripravo lokacijske dokumentacije, 07. junija 1990 bo izbran dobavitelj montažnega objekta. Ocenjujemo, da bodo vsa dela potekala v okviru normalnih terminov in bodo predvidoma zaključena na omenjenem projektu vključno s plačilom cca 800.000,00 DIN stroškov za montažni objekt do konca avgusta 1990.

Franc Peterlin dipl. ing.

ODPRLI BOMO TRGOVINO!

Pomanjkanje denarja – nelikvidnost in zmanjšana kupna moč seveda tudi mimo TOSAME ni šla neopaženo. V letošnjem letu smo beležili ugodne prodajne rezultate le v januarju, februar, marec in april so bili slabi, medtem ko od maja dalje spet pričakujemo izboljšanje. Pri iskanju novih, še ne izkoriščenih možnosti za plasiranje naših izdelkov na tržišče, smo se odločili za tri nove oblike, o katerih nam je nekaj podatkov pripravil FRANC GORNIK, vodja komercialnega sektorja.

Lastna trgovina

Že z novim Statutom smo se registrirali tudi za maloprodajo izdelkov lastne proizvodnje, tako da s formalne plati ovir za trgovino ni. Ideja o lastni trgovini ni nova, vendar do zdaj nismo imeli pravih možnosti. Zdaj, ko gradimo novo začasno parkirišče in garaže, smo se odločili, da na mestu starih skladišč postavimo še montažno trgovino. V njej bomo prodajali izdelke široke potrošnje. Trgovina bo predvidoma odprta dopoldne in popoldne, za začetek bi v njej bili zaposleni maksimalno dve delavki (ali delavca). Preko te trgovine bo treba urediti tudi stalno problematično prodajo izdelkov druge vrste.

S prodajo lastnih izdelkov bomo kupcem lahko pokazali, da so naše cene konkurenčne uvoženim izdel-

kom. Doslej so nam namreč očitali, da smo predragi. Vendar pa je vzrok visokim cenam naših izdelkov v visokih maržah, ki jih „nabijajo“ trgovine. Razumljivo, da so kupci zato raje posegali po cenejšem uvoženem blagu. V naši trgovini bo marža minimalna – za kritje trgovine. Trgovina bo predvidoma začela obratovati konec junija ali v začetku julija.

Ambulantna prodaja

V maju smo poslali ponudbe v 130 slovenskih podjetij za sindikalno prodajo naših izdelkov. Odziv ni bil ravno razveseljav, kar je razumljivo glede na značaj naših izdelkov. Verjetno pa so temu vzrok tudi spremembe v sindi-

katih, ki se zdaj s sindikalnimi prodajami ne ukvarjajo več v tolikšni meri. Naša naslednja poteza bo angažiranje prodajnih referentov, ki bodo sami obiskali podjetja in še enkrat ponudili naše izdelke. Odločili smo se tudi, da izdelke ponudimo privatnim trgovinam. S tem bi vspodbudili konkurenčnost in morda vplivali na oblikovanje marž v družbenem sektorju. Doslej smo namreč prodajali blago le preko veletrgovin (veledrogerij), ker naročil nismo želeli preveč drobiti. Zaradi bojazni pred zalogami pa tudi trgovine naročajo vse manjše količine, vendar pa pogosteje, tako da praktično nobene prednosti prodaje preko grozistov ni več.

Tržno usmerjena proizvodnja

Tretji prijem, ki se ga lotevamo za izboljšavo prodajnih rezultatov, je tržno naravnava proizvodnje. Pojačujemo proizvodnjo konkurenčno zanimivih izdelkov: mikropora, vatrancev, nekaterih vrst kompres, sterilne gaze. Elastičnejše prilagajanje trgu bo zahtevalo večje premike v proizvodnji.

Zato bodo pogosteje kot doslej potrebna premeščanja, kar sicer ni sprejeto z odobravanjem prizadetih delavcev, vendar pa se je treba sprijazniti, da je uspeh našega podjetja odvisen zlasti od sposobnosti hitrega prilagajanja trgu.

Marjana Lubinič

Vsi imamo gibljiv delovni čas...

S 1. 6 1990 smo poiskusno uvedli gibljiv delovni čas za vse zaposlene v podjetju, ki se registriramo z IDK. Spodaj prikazani urniki kažejo, kako se bo registracija

OSNOVNI URNIKI:

SIM-	URNIK 1	URNIK 2	URNIK 3	URNIK 4	
BOLI	DOPOL. IZ.	POPOL. IZ.	D. I. REŽIJA	NOČNA IZ.	
NZF	5:50	13:50	5:50	21:50	
OBP	6:00	14:00	6:30	22:00	
NPP	6:05	14:05	7:00	22:05	OBVEZNA
NZO	13:50	21:50	13:00	5:50	PRISOTNOST
OBO	14:00	22:00	14:30	6:00	
NPO	14:05	22:05	16:00	6:05	
DNP	8:00	8:00	8:00	8:00	

POMOŽNI URNIKI:

SIM-	POLOVIŠNI DELOVNI ČAS				
BOLI	URNIK 11	URNIK 12	URNIK 13	URNIK 14	URNIK 15
	Pol.d.č.	Pol.d.č.	Pol.d.č.	Pol.d.č.	Pol.d.č.
NZF	5:50	5:50	9:50	13:50	17:50
OBP	6:00	6:00	10:00	14:00	18:00
NPP	7:00	6:05	10:05	14:05	18:05
NZO	9:50	9:50	13:50	17:50	21:50
OBO	10:00	10:00	14:00	18:00	22:00
NPO	11:00	10:05	14:05	18:05	22:05
DNP	4:00	4:00	4:00	4:00	4:00

SIM-	LABORATORIJ	OBROT DRUŽB. PREHRANE	JREJEVALKE	
BOLI	URNIK 17	URNIK 20	URNIK 21	URNIK 24
	KEMIJS. LAB.	OBROT D.P. I	OBROT D.P. II	JREJEV. PR.
NZF	4:45	4:45	10:45	13:30
OBP	5:00	5:00	11:00	14:00
NPP	5:15	5:30	11:30	14:30
NZO	13:00	13:00	19:00	21:00
OBO	13:00	13:00	19:00	22:00
NPO	14:30	13:30	19:30	22:05
DNP	8:00	8:00	8:00	8:00

opravljala. Gibljiv delovni čas nas rešuje 8-urne dnevne prisotnosti sleherni dan, seveda pa svoj delovni čas moramo razporediti tako, da ustrezemo zahtevam in potrebam delovnega procesa.

SIM-	KOTLARNA			
BOLI	URNIK 31	URNIK 32	URNIK 33	
	KOTLAR. I	KOTLAR. II	KOTLAR. III	
NZF	5:30	13:30	21:00	
OBP	6:00	14:00	22:00	
NPP	6:00	14:00	22:00	OBVEZNA
NZO	12:00	21:00	5:30	PRISOTNOST
OBO	14:00	22:00	6:00	
NPO	14:05	22:05	6:05	
DNP	8:00	8:00	8:00	

SIM-	KOMPRESORSKA POSTAJA		KLIMA NAPRAVE		
BOLI	URNIK 27	URNIK 28	URNIK 29	URNIK 30	
	KOMP. P. I	KOMP. P. II	KLIMA N. I	KLIMA N. II	
NZF	5:20	13:15	4:30	13:45	
OBP	5:30	14:00	5:30	14:00	
NPP	5:35	13:30	6:00	14:00	OBVEZNA
NZO	13:30	22:00	12:00	22:00	PRISOTNOST
OBO	13:30	22:00	13:30	22:00	
NPO	14:05	22:30	14:05	22:30	
DNP	8:00	8:00	8:00	8:00	

RAZLAGA SIMBOLOV:

NZF	= Najzgodnejši prihod	
OBP	= OBRAČUNSKI PRIHOD /strojni čas/	
NPP	= Najpoznejši prihod	OBVEZNA
NZO	= Najzgodnejši odhod	PRISOTNOST
OBO	= OBRAČUNSKI ODHOD /strojni čas/	
NPO	= Najpoznejši odhod	
DNP	= Dnevna nazivna prisotnost	

Sedaj pa še skrajšani...

Na delavskem svetu dne 17. 5. 1990 smo se odločili, da s 1. junijem 17. 5. 1990 skrajšamo delovni čas z 42-urnega na 40-urni delovni teden. To možnost dopušča novi republiški zakon o delovnih razmerjih, ki prepušča odločitve o delovnem času podjetjem, s tem, da določa mejo 36 ur.

V Tosami smo se za 40. urni delavnik odločili zato, da bi racionalizirali izrabo delovnih sredstev in proizvodnje, 40-urni delavnik pomeni 8 ur dela na dan, sobote ostanejo proste. Glede višine dopusta ta sprememba ne pri-

nese ničesar. Pri določanju dopusta se še vedno odštevajo sobote in sicer zato, ker republiški zakon še vedno govori o delovnem tednu, ki šteje 6 dni (torej všteta tudi sobota). Pričakujemo, da bo kolektivna pogodba določala 5-dnevni delovni teden, kar bo odpravilo tudi dolgoletno nezadovoljstvo zaradi odbitkov letnega dopusta. Vendar pa bo na omenjeno pogodbo treba počakati in če se bodo naša pričakovanja izpolnila, ni nobenih ovir, da tudi pri letnem dopustu ne bi pridobili še vsak po par dni.

S prehodom na krajši delovni čas

produktivnost in plače ne smejo trpeti.

Predpogoj za skrajšanje delovnega časa je namreč, da z obstoječimi potenciali obdržimo na obeh področjih enak nivo kot doslej. Da bi delovne norme in plače ostale enake, so se morale dnevne norme ob 40-urnem delavniku povečati za 5 %, zaradi zadržanja ravni plač pa se je tudi vrednost obračunskih kategorij povečala za 5 %

(torej bomo za 2 uri dela na teden manj dobivali enako plačo kot doslej).

MED UPOKOJENCI

Te dni so se poslovile od nas in odšle v zasluženi pokoj naše tkalke in snovalke, Joži KREMIČ, Rezka

PRAZNIK, Lojzka KASAGIČ, Ani PETERKA in Fani SMREKAR.

Vsem je beneficiran staž pripomogel, da jim je delo skrajšano. Tako je tudi prav, saj jim je vedno stoječe delo, ropotajoči stroji, delo ponoči brez prostih sobot in ob nedeljah, pustilo posledice na njihovem zdravju. Ob obujanju spominov na preteklost se ustavijo v časih, ko jih je družila nesebična vzajemnost, ko je delovna disciplina pomenila resnični red in disciplino.

V najlepših spominih imajo mojstra Ivana, tako Cerarja kot Mihelčiča, čeprav sta bila znana po strogosti, jima razumevanja do njihovih sodelavk ni manjkalo.

Lahko bi napisali cele strani dogodkov, ki se jih spominjajo in jim bodo ostali v spominu na preživeta leta v kolektivu, v katerem pravijo, da so se počutile srečne in varne.

Sponosom odhajajo v pokoj z željo, da bi bila TOSAMA še naprej uspešna in nudila kruh njihovim zanamcem – njihovim otrokom in vnukom.

Naše upokojenke si bodo v pokoju oddahnile od ropotajočih strojev, spočile utrujene noge in križ in se posvetile svojim družinam, kajpak nobena od njih ne pozabi omeniti svojih vnukov.

Dodale so le to, da naj nekako uredimo, da bodo upravičene do izdelkov druge vrste, ker pleničk niso mogle uporabljati za svoje otroke, bi ji rade vsaj za vnuke.

Drage naše tkalke – hvala vam za na tisoče metrov stkanih ovojev, gaze, kalika, tetra...

NAJ BO SREČNA, ZDRAVA IN DOLGA VAŠA UPOKOJENIŠKA POT!

GABRIČ MARIJA

Marija je v Tosamo vstopila leta 1963 in tako preživela v TOSAMI, v istem kolektivu, 27 let.

Delala je v sanitetni konfekciji, najdalj pa v tkalnici ovojev. Šestnajst let njenega dela je povezanih s stroji in če je ne bi bolele noge, bi še vztrajala.

Od Tosame se poslavlja z lepimi in prijetnimi spomini, nikoli se ni odpravila na delo nejevoljna, čeprav jo poslednji čas noge niso več ubogale.

Z zadovoljstvom vstopa v pokoj – pravi Marija.

Koliko več časa zase in druge bo imela. Posvetila se bo rožam, vrtu, gospodinjala bo bolj v miru in tudi zase si bo vzela več časa.

In kot vsi, si tudi ona želi le zdravja.

Z vsem srcem se pridružujemo njeni želji, z veliko zahvalo za ves njen trud in pridnost, s katerim je naši TOSAMI pripomogla do takih uspehov.

IVANKA PEVC

V Tosami se je zaposlila leta 1959 – v tkalnici širokih tkanin. Celih 33 let je stregla strojem, vmes bi sicer morala v konfekcijo, a je le vztrajala pri strojih.

Vesela je, da ji je zakon vsaj za dve leti skrajšal delo. Pravi, da bi težko zdržala še nekaj let, ker jo bolečine v nogah opominjajo, da je bilo le dovolj stoječega dela.

Na Tosamo jo bodo vezali srečni trenutki in nepozabna leta, med dru-

gimi tudi ročna ura, ki jo še vedno nosi in je točna (pove smeje Ivanka), katero je prejela v Tosami za 15-letno pripadnost kolektivu.

V pokoju bo nekoliko bolj sproščeno živela, že zdaj se veseli nabiranja borovnic in za leto napoveduje, da bodo obrodile.

Obdelovala bo njive, poleg ima še kravico pa vsa gospodinjska dela bo lahko opravljala nekoliko počasneje. Ne bo uporabljala ure, ki jo vselej nosi saj ura ne bo njen "gospodar", kot temu pravimo.

Ivanka, želimo ti zdravo in zadovoljno uživanje upokojenih dni in pristrčna zahvala za ves trud, ki si ga pustila v Tosami.

FRANCKA KOROŠEC

Francki je beneficirana delovna doba pripomogla, da ji je delo skrajšano za tri leta, a ima vseeno polno delovno dobo.

Od prvega dne, ko je prišla v našo tovarno, se je zapisala tkalskim avtomatom, v tkalnici gaze.

Ves čas je bil njen moto – ČIM VEČ NAREEDITI IN S TEM ČIM VEČ ZASLUŽITI. Ko se Francka spominja začetnih let, se zasmee, saj je govorila, da ne bo nikoli dočakala upokojitve. Toliko let se ji je zdela cela večnost in nedosegljiv cilj. Zato gre zdaj, pri 50-tih letih in 32-tih letih delovne dobe z veseljem v pokoj.

Ne sprašujem jo, kako bo preživela drugi del življenja.

Vem, da ima kmetijo, na kateri je že zdaj delala več let. Bilo je naporno, saj je morala že pred odhodom na

delo v tovarno marsikaj postoriti v hlevu in na njivi.

Zdaj bo drugače. Obilo časa za kmetovanje, veselje z vnuki in če ji bo zdravje služilo, hrbtenica jo sicer sem pa tja že nekaj let opozarja, da ni več rosno mlada, ji bo življenje, ki bo pred njo, prijetno zapolnjeno.

Želimo ji zdravja in še naprej toliko ljubezni do domače zemlje, ki jo goji že od mladih nog.

HVALA ji za prizadevno in nesebično delo, ki ga je vložila v našo TOSAMO.

ANICA KOŠIR

Nima še vseh pogojev za polno pokojnino, a se je vseeno, pri petdesetih letih odločila za upokojitev, čeprav je slovo sila težko, pravi.

Njeni začetki dela segajo v tkalnico Študa, kjer so v takratnem času primernih prostorih in strojih tkali gazo.

Posebno se spominja hudih zim, ko so hodili okrog strojev kar v plaščih, mojster pa je zarana prišel na delo, da je zakuril peč.

Ko so se preselili v matično tovarno je bilo vse drugače. Novejši stroji, lepši prostori, odlična prehrana.

Da, mnogo je prijetnih spominov in rada se jih bo spominjala vse življenje, pravi Ančka.

Kljub mnogim domačim obveznostim je vedno prihajala z veseljem na delo, o tem smo se lahko prepričali, saj je njen obraz vedno krasil iskren, topel nasmeh. V življenju, ki je pred njo, bo mirnejše, z več časa. Dela ji ne bo zmanjkalo, saj kadar ima le malo prostega časa, se posveti nabiranju in urejanju zdravilnih rož, ki zdra-

vijo tisoč in eno bolezen. Sestavka o tem Ančkinem hobiju se verjetno še vsi spominjate, saj je bil pred nedavnem objavljen v naši Tosami.

Anica, hvala za prizadevnost in veliko dobre volje, ki si jo vnesla v naš kolektiv, z željo, da bi srečno in dolgo uživala življenje, ki je pred teboj.

JOŽE ORAŽEM

Jože odhaja v pokoj, ko je v našem kolektivu preživel, se razdajal delu in raznim družbenopolitičnim aktivnostim celih 33 let.

Jože se zelo rad spominja prvih let dela, ko so bili mladi, polni volje in elana in ni jim bilo težko delati udarniške, kadar je bilo to v tovarni pač potrebno.

Delo v belilnici je bilo naporno, zastarela tehnologija, nočno delo, delo ob sobotah pa tudi ob nedeljah.

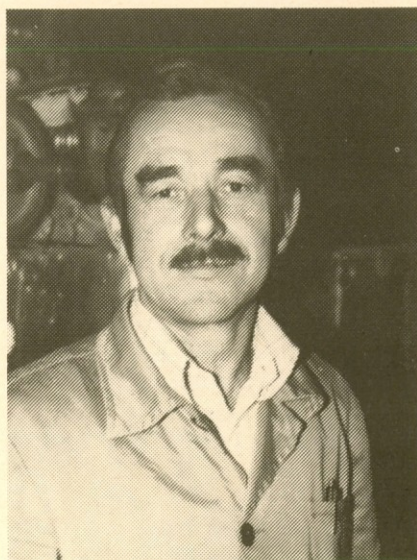
Aktivno je deloval v samoupravnih organih. Bili so začetki samoupravljanja, prvi, tipajoči koraki, ki so se nato desetletja kalili in sedaj....

V sindikatu je Jože vseskozi deloval in si prizadeval, da je vse zaupane naloge dosledno izvrševal – v zadovoljstvo delavcev.

Delo Jože zaključuje kot vzdrževalec strojev v mikalnici. Ob odhodu ima največjo željo, da bi ostal še naprej tako zdrav in čil, da bi se še naprej lahko posvečal kmetiji, pa tudi vnukov ne pozabi omeniti.

Jožetu želimo, da bi jesen življenja užival v zdravju in sreči in z lepimi spomini na TOSAMO, kot mu je napisano v spominskem darilu kolektiva.

JOŽE, hvala ti za vse in SREČNO!

Poročilo o gibanju osebnih dohodkov v mesecu aprilu

Poročilo o gibanju osebnih dohodkov v podjetju TOSAMA, vsebuje podatke po oddelkih, sektorjih in za celotno podjetje.

Povprečni, najnižji in najvišji osebni dohodek povzemamo po metodologiji obrazca RAD-1.

Najnižji osebni dohodek je bil dosežen v oddelku sanitetne konfekcije, na delih in nalogah ocenjenih s pretežno 3. kategorijo, z dosegom delovnih rezultatov 109 % in s faktorjem delovne dobe 9 %.

Albina Kosmač

POROČILO O GIBANJU OD V DO TOSAMA ZA MESEC APRIL

Štev. poročila 4/90

R. ZREDI V DO din	P R O I Z V O D N I S E K T O R										VOD.							VOD.		D O	
	PR	TŠT	BE	VO	PIOH	TO	MI	SK	OK	PMS	PS	TRS	SKS	ERS	SON	KS	DO	TOSAMA	DO		
← 33								1	1										2		
33-36					14	4	9	13	2			1							43		
36-40	4	5		1	15	18	44	40	28	4			5						164		
40-44	7	14		2	6	12	36	16	21	27		1	7	2	1	23			175		
44-48	1	15	4	2	4	5	7	1	5	12		2	3	1		15			77		
48-52	4	8	8	5	3	3	1	3	1	5	1	7		3	2	9			63		
52-56	3	1	5	3	2		3	1				19	1	4	2				44		
56-60	2	2	6	3		2	6	1		1		12	3	2	1	7			48		
60-64	2	6	2		3	2	2	4	3	1		15	3	5		6	1		55		
64-68		2	3		1	1	2			3		2	1	2	1	4			22		
68-72		1	1							1	1	6	4			9			23		
72-76	2		1	2					1	1		5	4	1		4			21		
76-80			1	1				1			1	1	1	2	3	2			13		
80-84	1								1			2		3		4			11		
84-88		1		1	1	1				1	1	3	2	1					12		
88-92										1		3			1		1		6		
92-96												2	1			2			5		
96-100												1							1		
100-104																1			1		
104-108																			/		
108-112											1		1		1	1			4		
112 →											1	1		1			1		4		
SKUPAJ	26	55	31	20	49	48	110	81	63	57	6	83	36	28	11	88	2		794		

POVPREČNI OD 4.850,90

NAJNIŽJI OD 3.269,70

NAJVIŠJI OD 13.519,30

KOGA BRANI VOJSKA

Resno se sprašujem, zlasti v zadnjem času. Vsekakor seveda brani svoje pozicije - kar bi bil najbolj pošten odgovor.

Vojska, tudi naša, je namenjena predvsem ali izključno za obrambo države od zunaj in za varovanje ustavno določene ureditve, vendar šele takrat, ko vse ostale metode in načini odpovedo. Jugoslavija je v mnogočem izjema v svetu in njena vojska tudi. Zanj se trdi, da je eno, v resnici pa je povsem nekaj drugega. Kot srbski bojkot, ki se je kameleonsko spremenil v nekaj povsem drugega - bojkot je ostal. Motijo me nekatere angažiranja vojske (naše seveda).

Sprašujem, koga ščiti ustavna ureitev? Njeno delovanje na Kosovu služi izključno za "zavarovanje ustavnosti" ene republike - konkretno Srbije. Torej ne brani ustavnosti SFRJ, kot zvezna institucija, ampak samo

eno od njenih držav. "In kaj brani v tem trenutku? Brani sedaj tisko, kar je sama pomagala vzpostaviti. Vojska je zagotovila Srbiji "poenotenje". Tako posredovanje bi kje zunaj imenovali kar vojaški puč v blagi obliki. Graditev ustavnosti in predvsem politično dejanje in vpletanje sile (milice in vojske) v ustavno dogajanje je skromno rečeno - nedemokratsko. Je vojska to hotela ali bila zlorabljena? S tem je zanikala enega od pridevnikov svojega imena: "ljudska", ker je v bistvu nastopila proti ljudem oziroma njihovim hotenjem. Tako je lahko samo še politična ali partijska ali samo Srbska - če že hočete.

Zdaj nastopa zelo pospešeno še ena faza "raznarodovanja". Vpoklici in kasnejše "prekomande" gredo v smer, da na Kosovu ni Albancev, zato pa so Slovenci. Tak razpored lahko služi izključno za borbo proti "notra-

njemu sovražniku." Težko si je namreč predstavljati poslušnost vojaka Slovenca v Sloveniji pri določenih "težavah". Če bi bila naloga vojske obramba od zunaj, bi bila z vidika "branjenja lastnega praga" obramba logična, da imajo domačini na lastnem terenu v moralnem smislu ogromno prednost pred agresorjem. S tem, kar pa sedaj delajo, ni samo politično škodljivo ampak popolnoma neprofesionalno. Ta "ljudska" vojska se potemtakem boji lastnih "ljudi".

Zloraba termina o "zunanjih sovražnikih" je tudi z bodočim 1000 m tamponom ob meji.

To razumem, kot da se zavedajo slabosti početja. Ko praznijo "domači prag" po drugi strani pa, da Albanci ne bi slučajno pobegnili iz države.

Tampon služi kot neke vrste bodeča žica ali kar berlinski zid v vseh njegovih pomenih. Sedaj je pa že nemara jasno, da po vzhodni pomladi nima nihče več od sosedov razlogov vdirati na jugoslovansko ozemlje ne kot posameznik, ne kot tuja sila. Tampon služi samo in izključno za "branjenje" od znotraj navzven, ne pa obratno. Za to pa vojska po nekih mednarodnih standardih ni niti pooblaščen niti pristojna. Mejni pas v Sloveniji jemljem kot okupacijo tuje sile nad Slovenskim ozemljem že zato, ker te meje ne branijo državljani Slovenije, kot smo že dokazali. Vojsko tudi prekleto malo briga, če je družba sploh sposobna plačevati njene apetite. Apetite imajo celo glede strani, na katere gospodarsko bogatejše države niti ne pomislijo. Supersnik bi požrl milijarde USD. Razmišljanje, da vojaška tehnologija daje vzpodbudo za civilni razvoj, je tipično za militaristične družbe, kjer je smoter države vojska in ne država.

Vojska se angažira na Kosovu, tako so državljani Republike Slovenije prisiljeni vtikati se v notranje zadeve druge države. Princip konfederacije je gojenje lastne suverenosti znotraj svoje države in spoštuje to isto suverenost druge države v okviru konfederacije. Tu morajo zvezni organi imeti točno določene pristojnosti in vnaprej dogovorjene tako, da ne glede na škodo niti ene njene enote. Tako se hote ali nehote vtikamo v notranje zadeve drugih, od drugih pa v isti sapi zahtevamo, da se ne vtikajo v naše zadeve. Dokler konfederativno načelo ne bo zmagovalo, bo konfliktnih situacij brez

števila in če bo šlo tako naprej je jugoslovanski "špetir" absolutno nerešljiv.

Žal tako razmišlja takole en rezervni kapetanič, ne pa generali, ki jih celo plačujem za traparije, sebe pa spravljam v dvome oziroma "neposlušnost" tej svoji armadi. Skrajni čas je, da armada postane profesionalna v

svojih dejanjih, politiko mora opustiti in svojo "ljudskost" dokazati z racionalizacijo svojih apetitov in aparata na eni, po drugi strani pa sprejema, če že mora, ukrepe, ki ne bodo razburjali in udarjali pravzaprav tiste, na čigar račun žive in so poleg vsega v primeru potrebe tudi njen sestavni del.

temeljnega ferpleja – dati informacijo.

Sprašujem se, kako se namerava ta armada boriti – z ukazi in rumom mogoče (?), po drugi strani pa z eksekucijami – ki jih je tudi zmožna. Trenirala je že simulirane procese predvsem nad državljani Jugoslavije, katerim odvzema orožje in avtonomijo. Slabo se piše armadi, ki se boji lastnih vojakov in se zanaša samo na ukaze – ukaz pa je v vsakem primeru prisila.

Milan Drčar

PRIPIS

Tale članek je bil napisan pred dva mesecema. Najnovejši dogodki z orožjem v sloveniji me še bolj prepričujejo o odmiranju „ljudskosti“ vojske pravilne. In ne samo to, temveč, da je politična oz. partijska (iz dela države, kjer je še na oblasti). Za navidezno strokovnimi odločitvami se skriva jasen političen namen. Deluje kot država v državi (v miru!) in ne „šmirgla“ vodstev republike, tudi ne

življenje imajo. Otroci, ki se rodijo lačni in starci, ki umrejo lačni. Kakšna kruta usoda. Jaz pa sedim in uživam v brezdelju. Mogoče, da tudi oni ne delajo, a ne zato, ker bi bili leni, ampak zato, ker so prešibki, z eno besedo podhranjeni. Vse življenje se bori jo za preživetje in najbrž sploh ne vedo, kakšne dobrrote so na svetu in bi za en košček kruha bili pripravljeni narediti vse, jaz pa se jezim, ker mi oče noče kupiti motorja. Moral bi imeti slabo vest. A zakaj? Kaj niso vsi ljudje taki? Briga jih, kaj je z drugimi, samo da oni uživajo.

Vsekakor imam v mislih zelo podprte organizacije kot so UNICEF, RK...

Spoštujem ljudi, ki svoj čas žrtvujejo za druge oziroma ljudi, ki trpijo. Koliko vrstnikov in drugih otrok je, ki so lačni ali pa že kako drugače materialno prikrajšani. Smilijo se mi. A kaj mi preostane drugega, kot da sočustvujem z njimi, pa še to samo v mislih. Kakšna beda je v Afriki. Ne samo v Afriki, povsod.

Boljše, da ta razmišljanja zadržim zase.

Odpravim se domov. Se mi mudi. In veste kam? Pred TV, kjer je dober film. A lakoto spravim v mračen kot svojih možgan in se odločim, da se bom te teme lotil kdaj drugič. Danes ne. Preveč lepo je ...

Kakšni smo ljudje? Dobri ali slabi?

Uroš Pavlič

— ● —

Radio! Odločil sem se, da bom snemal pesmi. Toda moje namere pokvari napovedovalčev glas, ki napove prva poročila. »Še to«, si mislim. Politike imam že vrh glave, šport sem že poslušal... brez veze. A ker se mi ni dalo nič drugega, sem jim prisiljen prisluhniti.

Slišim le prvi stavek: »V Afriki je zopet umrlo zaradi podhranitve 1000 ljudi...« Zamislim se. Jaz imam vsega dovolj, zmišljujem se, kaj bom jedel, iz dneva v dan se »bašem« s sladoledom. Kaj pa oni? So že sploh slišali za besedo sladole? Najbrž ne. Rad bi jim pomagal, a žal, ne vem kako. Finančno jih ne morem podpirati, niti materialno. Spomnim se neke knjige o problemih sodobnega sveta in že z neznansko hitrostjo drvim po njo v dnevno sobo. Vso zaprašeno vzamem v roke. Listam, listam, a nikjer niti besedice o lakoti v Afriki in drugod.

NIRAZLIKE, KO TE GARBA TOVARIŠ MILIČNIK ALI GOSPOD POLICAJ

- Na Evroviziji je zmagala Evropa – že kar združena. Ampak štiri petine zmage je naše! Podobnost z Jugoslavijo je naključna.
- Je Jovič s seboj pripeljal svojega naslednika ali Milošević svojega predhodnika? (glej menjavo predsednika).
- Prejšnjega predsednika so razumeli Francozi, Angleži, Španci – novega razume „ceo svet“.
- Da je vojska orožje so tri razlage:
 1. Izročiti orožje Črnogorcem (Hočemo orožje)
 2. Pripraviti Slovence k vzklikom Hočemo orožje
 3. Spoštovati željo po demilitarizaciji.
- Vojska spoštuje tradicije NOB – orožje je treba odvzemati sovražniku.
- Da orožje ne ukradejo je najbolje – da ga ukradeš.
- Obrambo Slovenije lahko stavimo samo še na – lokostrelce.
- Zaporji so univerze revolucije – celo za obrambne ministre.
- Vedno je bila obljubljena svetla prihodnost, razkriva pa se temna preteklost.

Milan Drčar

KRUH ZA VSE OTROKE SVETA

● Razmišljanja učencev OŠ Martin Koželj – Dob ● Mladi se zavedajo, da vsi otroci nimajo tako lepega otroštva, kot oni sami

Spet sem lačen. Grozno, pa še prazen hladilnik je. Vzamem denar in se s kolesom odpravim v trgovino, kjer si privoščim ogromen sendvič in se vprašam: »Sem sploh kdaj bil lačen več kot 5 minut?« Najbrž ne. Le kako mi je to prišlo na misel? Nisem tip, ki

bi razmišljal, a ker v bližini ni nobenih pametnih ljudi, sem v to skoraj prisiljen. Vsedem se na pločnik in pomislim na Afriko. Seveda na živali in druge znamenitosti. »Joj,« kakšen egoist sem. Pozabil sem na ljudi, predvsem na otroke, kakšno težko

Sama strategija, orožje, politika... Razočaran sem. Kako morejo biti tako brezsrčni. Ljudje skrbijo sedaj le zase in se držijo načela: »Kar dam, ne dam zastoj.«

Pred očmi se mi zvrstijo slike otrok, lačnih, z napetimi trebui zaradi pomanjkanja, na drugi strani pa otroci bogatih staršev s polnimi usti dobrot. Lačni otroci bi se zadovoljili že z eno samo suho skorjo kruha. Kako se sedaj počutijo starši? Želeli so si otroka, a zdaj nimajo ničesar, kar bi mu dali, pa čeprav mu odstopijo svoj delež hrane, otrok še vedno ni sit. To je grozno. Že od rojstva naprej so obsojeni na pomanjkanje in bedo, ki je sestavni del vsake civilizacije človeštva! Kam drvi?

Kako mi je lepo. Vsega imam dovolj – nekje pa zaradi lakote umre človek. Kakšna smrt je to? Ne morem si je predstavljati. Lačen sem eno uro, pa mislim, da bom umrl. Kaj pa oni? Lakota je sestavni del življenja. Mogoče jih še zebe ali jim je prevroče. Težko si zamislim sebe v takem položaju. Najbrž bi se sitim otrokom zdel smešen in sploh čuden, kajti nobeden ne bi poznal besede lakota, beda...

Jaz bi svet spremenil tako kot mnogi drugi otroci, ki so na poti, da odrastejo. Najprej bi nahranil najbolj lačne otroke vsega sveta in šele nato bi pomislil na druge in moje želje.

Vse to si lahko mislim in sanjam o tem, a to je nemogoče narediti.

Prišel sem do enega zaključka. Če bi bil obsojen na lakoto in bedo, se raje ne bi rodil. Bilo bi mi veliko boljše, verjemite.

Boštjan Koleča

— ● —

Vsakdanji kruh! Kaj je to? To ni samo košček, ki ga odrežem od hleb-

ca, da se najem. To je vse, kar rabim, da živim, da rastem, da se učim.

Na tisoče in tisoče otrok umira zaradi lakote. Nimajo niti kruha niti vode. Kaj vse bi dali, da bi dobili košček kruha! Včasih se zamislim nad tem. Ko v naši šoli odzvoní druga ura, imamo malico. Kljub temu, da je malica draga, se še najdejo učenci, ki malico vzamejo, potem pa jo brez premišljevanja vržejo v koš, puščajo po hodnikih, pa tudi na okenski polici ali pa v lončku za rože se najde ostanek kruha. Ko bi se vsaj eden od teh zavedal, da nekje daleč zaradi tega umira otrok.

Pred približno desetimi leti smo premišljevali: »Srečo imamo, da v naši državi ni revščine in lakote. Lakota je samo v Afriki in Aziji, nekje daleč, pri nas pa tega ni. Če pa pomislim zdaj... Kaj pa Kosovo? Na Kosovu je revščina. V družini je tudi po deset ali več otrok, umazanih, strganih, lačnih. Za kosilo imajo le skodelico čaja. Nekateri še zdaj ne pomislijo na to, da sta lakota in revščina lahko tudi pri nas, vsak čas. Takrat pa se bojo tega zavedali tudi tisti, ki zdaj kruh mečejo stran. Pa ne samo kruh, na žalost tudi drugo hrano.

Včasih je kruh pomenil dosti več kot zdaj. Če je kruh komu padel na tla, ga je brez pomisleka pobral in poljubil. Ja, včasih so kruh res cenili, to pa zato, ker ga je bilo malo. Zdaj pa, ko imamo vsega preveč, ne samo kruha, nam je vseeno.

Pa še nekaj drugega sem pomislila. Zakaj ima vsaka država toliko orožja? Zakaj ga hoče imeti še več? Mar si res želijo vojn? Ko bi vsaka država dala čisto malo denarja od tistega, ki ga namenijo vojni, bi imeli vsi otroci na svetu kruh. Kruh, ki bi rešil vse otroke sveta.

Lidija Jančar

Tosamovci letujemo

Le kaj bi mi, ubogi Tosamovci, brez naših počitniških kapacitet! Dragih počitnic si ne moremo privoščiti in če malce preračunamo, nas varianta „delavskega turizma“ še najmanj stane. Za večino od nas je to tudi edina priložnost, da si enkrat na leto privoščimo teden ali 10 dni oddiha na morju ali toplicah.

V 10 prikolicah v Vrsarju lahko skozi celo sezono razporedimo 118 delavcev, v 4 stanovanjih v Červarju 56, v dveh stanovanjih v Maredi 22, v dveh hišicah v Izoli 22, v 7 hišicah v Novigradu 64, v prikolici v Medulinu 11, v dveh prikolicah v Moravcih 30, v prikolici v Čateških toplicah 19 in v stanovanju v Atomskih toplicah 32. Na sezono nas torej lahko letuje 374 in če računamo, da je precej od teh delavcev zakoncev, se nekako razvrstimo.

Letos se nas je za letovanje prijavilo 407. Razporejenih je bilo 351 prosilcev. Z malce spremenjenim razporedom bi lahko letovali vsi prijavljeni, vendar sprememba ni bila potrebna, saj se je 56 delavcev od prijavljenih letovanju odpovedalo. Tako je lahko komisija v „drugem krogu“ razporedila vse interesente, nekaj terminov pa je še ostalo prostih.

Tako! Letovalna sezona se pričenja, zaželimo si samo lepo vreme – upajmo, da bo končno že nehalo deževati, in pa srečno pot!

Marjana Lubinič

Še ena z letošnjega piknika

ZA VAS SE TRUDIMO

To številko TOSAME je pripravil že nov uredniški odbor. No, da je nov, bi kar težko rekla, ker smo v njem ostali le nekateri dosednji člani, ker v podjetju ni več družbenopolitičnih organizacij, katerih predstavniki so bili že po funkcijah člani uredniškega odbora.

Pa tudi sicer smo se odločili, da uredniški odbor nekoliko skrcimo. Odslej bomo časopis urejali Vladka Berlec, Majda Štempihar, Nada Korošec, Jože Podpeskar, Danica Avbelj in Marjana Lubinič.

Trudili se bomo še naprej, da bo obveščanje v glasilu čim bolj kvalitetno in popolno in upam, da boste z nami zadovoljni. Če ne boste, pa so vsaka kritika, predlog in namig dobrodošli.

Vabimo k sodelovanju vse bralce.

Urednica še naprej ostajam – Marjana Lubinič.

ZAHVALE

Zdrav človek ima tisoč želja, bolan pa samo eno. Prav gotovo je moja edina želja, da se pozdravim in vrnem med svoje sodelavce, v svojo delovno sredino. Zato sem vesela, da se me kljub bolezni in dolgi odsotnosti spominjajo moji sodelavci in sindikalna organizacija. To priložnost zato izkoriščam, da se zahvalim za obiske in izražene želje k čimprejšnji ozdravitvi. Zahvaljujem se tudi tistim, ki se me na kakršenkoli način spominjajo, mi pošiljajo pozdrave in se zanimajo za moje zdravstveno stanje.

Pozdrave pošiljam tudi celotnemu kolektivu in vsem želim veliko delovnih uspehov in dobrih poslovnih potez, ki so v današnjih gospodarskih razmerah tako potrebne.

Marta Drčar

Ob odhodu v pokoj se vsem sodelavkam in sodelavcem iz tkalnice gaze prisrčno zahvaljujem za spominsko darilo, ki mi bo večni spomin na moje življenje in dolgoletno delo v Tosami.

Prav tako lepa hvala za knjižno darilo in poslovilne besede direktorja podjetja.

Vsem skupaj želim osebne sreče in delovnih uspehov.

Francka Korošec

Ob smrti mojega dragega očeta Armeni Gabriela, se najlepše zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem iz oddelka TŠT za denarno pomoč in izrečeno sožalje. Enako se zahvaljujem sindikalni organizaciji za denarno pomoč.

Jesenko Tatjana

Kadrovske vesti

Rojstni dan v mesecu juniju praznujejo:

PROIZVODNI SEKTOR

Priprava dela

Kerč Joži

Pripravljalnica

Keršič Pavla, Kušar Tončka, Lavrič Janez, Požar Anton, Svetlin Marjan

Tkalnica širokih tkanin

Bonšek Milena, Hren Darja, Hudmal Ivan, Kos Sabina, Križman Oto, Lipovšek Marija, Miketič Mojca,

Tkalnica obojev

Kerč Ljudmila, Keržan Anica, Petrič Igor, Stare Olga, Šimenc Anica

Proizvodnja izdelkov osebne higijene

Dimic Marija, Jeras Tanja, Ravnikar Štefan

Sanitetna konfekcija

Ficko Zora, Hribar Alojzija, Jerin Tončka, Simčič Renata, Urbanija Marta, Zajc Metoda

Mikalnica

Žulič Vida, Antonin Marta, Blatnik Slavka, Cencelj Marija, Hačič Klavdija, Kovačič Ana, Kveder Vida, Lenček Ivica, Lebar Pavla, Orehek Jože, Pavli Ana, Pevc Vladimir, Rožič Srečko, Sedušak Ema, Vrhovec Marija, Zajc Anica, Šorn Jelislava, Štirn Milan, Šum Marija, Čevka Cirila

Oddelek medicinskih sredstev

Barlič Marjeta, Breznik Dušan, Burja Renata, Kočar Peter, Petrovič Breda, Ravnikar Francka, Resnik Erika, Ručigaj Olga

Vlaknovinski oddelek

Mihelčič Dušan, Nakrst Peter, Stražar Dragan

Belilnica

Drčar Milan

Otroška konfekcija

Grilj Petra, Hafner Mar, Klopčič Irena, Urankar Ivanka, Škarja Marija

NEPROIZVODNI SEKTOR

Splošno kadrovski sektor

Brenceljnik Nuša, Hafner Marjan, Novak Igor, Vodlan Srečo, Rožič Alojzija, Gregorin Sonja

Komercialni sektor

Cerar Franc, Juhant Vera, Rožič Janez, Volčini Peter, Rozman Janez, Grošel Rok, Hafner Marija, Jemec Ivica, Omahna Miran, Prelovšek Boris, Stare Janez, Štrukelj Minka, Muslica Bajram

Ekonomski računovodski sektor

Peterka Simona

Tehnično razvojni sektor

Andrejka Anton, Brodar Srečko, Novak Franc, Rems Janez, Jelnikar Tezija, Zoramn Marta, Škrjanec Stanislava, Kump Ciril, Kamin Pavla, Ceglar Milan

RODILI SO SE

Pišek Slavko

RODILI SO SE

Brinšek Roberti – sin
Sevšek Borisu – sin
Burja Dragici in Kosmač Branetu – sin

Mali oglasi

Ugodno prodam dobro ohranjeno žensko in moško kolo – maraton. int. 213

Ugodno prodam otroško BMX kolo. int. 220

NAGRADE

Tokrat ste se zelo potrudili! Že lep čas nismo prejeli toliko rešitev. Križanko, ki jo je sestavila naša štipendistka Vesna Štempihar, vas je rešilo kar 74.

Izžrebali pa smo:

1. nagrada: Matjaž Čevka, mikalnica
2. nagrada: Matevž Ulčar, prodaja
3. nagrada: Darja Hren, TŠT

Čestitamo!

Še nekaj! V tem mesecu so povišane nagrade, tako, da prejmete za 1. nagrado 100,00 din, za 2. nagrado 50,00 din in za 3. nagrado 30,00 din.

Uredniški odbor Tosame:
Vladka Berlec, Majda Štempihar,
Jože Podpeskar, dipl. ing.,
Nada Korošec, Danica Avbelj
Marjana Lubinič, dipl. iur.,
glavni urednik.

Glasilo podjetja TOSAMA
Vir, Šaranovičeva 35.

Izhaja enkrat mesečno v 1500 izvodih.

Tisk: »VIDEM«, OE Papirkonfekcija Krško.

NAGRADNA KRIŽANKA

[illegible]

Križanko rešil(a):

Ime : _____

Priimek: _____

Oddelek: _____

